

Dzieje Apostolskie

Rozdział 15

Nawrócenie pogan a zakon Mojżeszowy

1. A pewni ludzie, którzy przybyli z Judei, nauczali braci: Jeśli nie zostaliście obrzezani według zwyczaju Mojżeszowego, nie możecie być zbawieni. 2. Gdy zaś powstał zatarg i spór nie mały między Pawłem i Barnabą a nimi, postanowiono, żeby Paweł i Barnaba oraz kilku innych spośród nich udało się w sprawie tego sporu do apostołów i starszych do Jerozolimy. 3. Ci tedy, wyprawieni przez zbór, szli przez Fenicję i Samarię, opowiadając o nawróceniu pogan i sprawiając tym wielką radość wszystkim braciom. 4. A gdy przybyli do Jerozolimy, zostali przyjęci przez zbór oraz apostołów i starszych, i opowiedzieli, jak wielkich rzeczy dokonał Bóg przez nich. 5. Lecz niektórzy ze stronnictwa faryzeuszów, którzy uwierzyli, powstali, mówiąc: Trzeba ich obrzezać i nakazać im, żeby przestrzegali zakonu Mojżeszowego.

Sobór apostołów w Jerozolimie

6. Zgromadzili się więc apostołowie i starsi, aby tę sprawę rozważyć. 7. A gdy to już długo rozpatrywano, wstał Piotr i rzekł do nich: Mężowie bracia, wy wiecie, że Bóg już dawno spośród was mnie wybrał, aby poganie przez usta moje usłyszeli słowa Ewangelii i uwierzyli. 8. Bóg też, który zna serca, przyznał się do nich, dając im Ducha Świętego jak i nam, 9. I nie uczynił żadnej różnicy między nami a nimi, oczyściwszy przez wiarę ich serca. 10. Przeto teraz, dlaczego wyzywacie Boga, wkładając na kark uczniów jarzmo, którego ani ojcowie nasi, ani my nie mogliśmy unieść? 11. Wierzimy przecież, że zbawieni będziemy przez łaskę Pana Jezusa, tak samo jak i oni. 12. I umilkło całe zgromadzenie, i słuchali Barnaby i Pawła, gdy opowiadali, jakie to znaki i cuda uczynił przez nich Bóg między poganami. 13. A gdy ci umilkli, odezwał się Jakub, mówiąc: Mężowie bracia, posłuchajcie mnie! 14. Szymon opowiedział, jak to Bóg pierwszy zatroszczył się o to, aby spośród pogan wybrać lud dla imienia swego. 15. A z tym zgadzają się słowa proroków, jak napisano: 16. Potem powrócę i odbuduję upadły przybytek Dawida, I odbuduję jego ruiny, i podźwignę go, 17. Aby pozostali ludzie szukali Pana, A także wszyscy poganie, Nad którymi wezwane zostało imię moje, Mówi Pan, który to czyni; 18. Znane to jest od wieków. 19. Dlatego sądzę, że nie należy czynić trudności tym spośród pogan, którzy nawracają się do Boga, 20. Ale polecić im, żeby się wstrzymywali od rzeczy splugawionych przez bałwany, od nierządu, od tego, co zadławione, i od krwi. 21. Mojżesz bowiem od dawien dawna ma po miastach takich, którzy go opowiadają, gdyż czyta się go w synagogach w każdy sabat.

List do nawróconych pogan

22. Wówczas postanowili apostołowie i starsi razem z całym zbozem posłać do Antiochii wraz z Pawłem i Barnabą wybranych spośród siebie mężów: Judę, zwanego Barsabaszem, i Sylasa, zajmujących wśród braci przodujące stanowisko, **23.** Dając im do ręki następujące pismo: Apostołowie i starsi, bracia braciom, pochodzącym z pogan w Antiochii i w Syrii, i w Cylicji, przesyłają pozdrowienie. **24.** Ponieważ usłyszeliśmy, że niektórzy spośród nas zaniepokoiłi was naukami i wzburzyli dusze wasze, bez naszego upoważnienia, **25.** Postanowiliśmy jednomyślnie posłać do was wybranych mężów wraz z umiłowanymi naszymi Barnabą i Pawłem, **26.** Ludźmi, którzy oddali życie swoje dla imienia Pana naszego, Jezusa Chrystusa. **27.** Wysłaliśmy tedy Judę i Sylasa, którzy wam to samo ustnie powiedzą. **28.** Postanowiliśmy bowiem, Duch Święty i my, by nie nakładać na was żadnego innego ciężaru oprócz następujących rzeczy niezbędnych: **29.** Wstrzymywać się od mięsa ofiarowanego bałwanom, od krwi, od tego, co zadławione, i od nierządu; jeśli się tych rzeczy wystrzegać będziecie, dobrze uczynicie. Bywajcie zdrowi. **30.** A gdy wysłańcy przyszli do Antiochii, zgromadzili zbór i oddali list. **31.** A gdy go przeczytali, uradowali się jego zachęcającą treścią. **32.** Juda zaś i Sylas, którzy sami byli prorokami, licznymi kazaniami napominali i umacniali braci. **33.** A po upływie pewnego czasu zostali odesłani przez braci ze słowami pokoju do tych, którzy ich wysłali. **34.** Lecz Sylas postanowił tam pozostać. **35.** A Paweł i Barnaba pozostali w Antiochii, nauczając i zwiastując wraz z wieloma innymi Słowo Pańskie.

Rozstanie Pawła z Barnabą

36. A po kilku dniach rzekł Paweł do Barnaby: Wybierzmy się w drogę i odwiedzmy braci we wszystkich miastach, w których zwiastowaliśmy Słowo Pańskie, aby zobaczyć, jak im się powodzi. **37.** Ale Barnaba chciał zabrać z sobą również Jana, zwanego Markiem. **38.** Paweł natomiast uważał za słuszne nie zabierać z sobą tego, który odstąpił od nich w Pamfilii i nie brał udziału wraz z nimi w pracy. **39.** Powstało nieporozumienie, tak iż się rozstali, Barnaba, zabrawszy Marka, odpłynął na Cypr, **40.** Paweł zaś poruczony łasce Pańskiej przez braci, obrał sobie Sylasa i udał się w drogę. **41.** Przemierzał Syrię i Cylicję, umacniając zbory.

© Towarzystwo Biblijne w Polsce, Warszawa, 1975

aktualizacja modułu: 2020-07-01